הועדה לבירור פרשת תרומות הדם של עולי אתיופיה

ישיבה מיום 1 באפריל 1996

יו"ר: תנסה להגיע לסיכום, אם אתה יכול.

בבו יעקב: או.קי, אני מסיים. אני חושב, בהחלטה שלכם, ההחלטה שלכם היא החלטה גורלית עבורנו. וזה יקבע אם אנחנו נלך עם ראש מושפל או עם ראש מורם. ואני מקווה שגם מי שיחליטו להבא, שיחליטו כל אחד באופן עצמו. הרי כל אדם שווה באופן עצמי שלו. הוא שווה לעצמו. וכמו שנאמר, הדם הוא הנפש, וכשאנחנו מתכוונים לתרום, אני חושב להציל חיי אדם. בזה אנחנו מזדהים עם אחינו. ולזה אני מקווה שגם נמשיך לתרום ונמשיך להיות חלק מהעם הזה, תסלחו לי שהתרגשתי קצת. ותודה לכם.

יו"ר: שמך בבו יעקב,

בבו יעקב: כן.

יו"ר: אני רוצה להודות לך, ואתה לא צריך להצטער שאתה התרגשת, להיפך, דברים שיוצאים מן הלב נכנסים אל הלב. שמענו בהקשבה רבה את מה שאמרת על כל התחומים. באמת אני מודה לך, ומאחל לך חג שמח.

בבו יעקב: תודה, חג שמח.

נתמר הלל: תודה רבה.